Dosar nr. 5r-448/2026
PIGD 4-26013439-12-5r-05022026

HOTĂRÂRE
în numele Legii

22 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Vitalie MOROȘANU
Grefier Daniela LUPAȘCO

Examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională la contestația depusă de Elena RAILEANU, născută la *****, IDNP *****, împotriva deciziei de sancționare contravențională pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, înserată în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 560287 din 20.05.2025, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

La data de 20.05.2025, de către agentul constatator Vasile ROTARI, din cadrul IP Centru al DP a mun. Chișinău, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 560287, în privința Elenei RAILEANU, pentru faptul că, „în perioada anului 2024 a avut conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă PSB manifestate prin primirea de recompense bănești în scopuri de implicare și influiențare a procesului electoral referendumul costituțional electoral 2024”.

Acțiunile imputate Elenei RAILEANU au fost calificate potrivit art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 lei.

În dezacord cu decizia de sancționare contravențională, la data de 26 ianuarie 2026, Elena RAILEANU a depus o contestație în conținutul căreia a indicat că nu este deacord cu procesul contravențional, deoarece nu este afiliată nici unui partid politic, și careva bani nu a primit. Și datele sale personale nu le-a dat nici unui partid politic și nici nu figurează ca membru în vreun partid.

A indicat că de telefonul său se folosește însă, careva sume de bani nu a primit și nici nu a ridicat. În final, solicită admiterea contestației cu anularea deciziei cu privire la contravenție.

În cadrul ședinței de judecată, făptuitoarea Elena RAILEANU și agentul constatator Vasile ROTARI nu s-au prezentat, deși au fost legal citați. În conformitate cu prevederile art. 455 din Codul contravențional, ținînd cont de termenul restrîns de examinare a acestor categorii de cauze instanța de judecată a dispus examinarea contestației în lipsa acestora.

Soluționând contestația depusă de Elena RAILEANU împotriva deciziei de sancționare contravențională, instanța o consideră întemeiată, având în vedere următoarele considerente de fapt și de drept.

Conform art. 448 alin. (1) și (3) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, precum și procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condițiile art. 447[1] alin. (8). Persoana față de care a fost emisă decizia și care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât și la pronunțarea deciziei și nu a fost informată despre decizia emisă, poate contesta decizia agentului constatator și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii contravenționale sau a perceperii despăgubirii materiale.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost emis în lipsa Elenei RAILEANU, iar la 26.01.2026, aceasta a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator contestația cu nr. 764. Astfel, instanța consideră contestația depusă în termen, potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) teza I din Codul contravențional, or careva probe privind aducerea la cunoștință a deciziei de sancționare la caz lipsesc.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, în vederea asigurării respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional este impusă agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 din același cod.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a) –h) din Codul contravențional.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, în consecință se stabilește legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar conținutul acestuia și învinuirea adusă persoanei vizate urmează a fi examinată în fond prin raportare la probatoriul administrat.

Potrivit învinuirii Elena RAILEANU a fost sancționată pentru savârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] din Codul contraentional, adică - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Totodată, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul -persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

În susținerea învinuirii aduse Elenei RAILEANU de către agentul constatator, au fost prezentate următoarele acte și mijloace de probă:

• Procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 20.05.2025, cu seria/nr. MAI06 560287, act în care se indică circumstanțele săvârșirii faptei, se individualizează răspunderea și se realizează calificarea juridică a faptei contravenționale;

• Raportul întocmit de ofițerul principal al SSP IP CENTRU, Maria ROȘCA, adresat domnului Lilian LUCA, șef al Inspectoratului de Poliție Centru, care constituie un act de sesizare cu privire la săvârșirea faptei contravenționale;

• Încheierea din 1 aprilie 2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322, în cauza contravențională RAP 01433516, și anume a următoarelor acte: Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 22 octombrie 2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, constând în colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în special cu privire la aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” din Federația Rusă, aparținând Băncii Comerciale Promsviazibank, pentru perioada 1 ianuarie 2024 – până la momentul executării încheierii; Încheierea și mandatul judecătoresc emis de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 22 octombrie 2024, cu nr. 13-7922/2024, prin care se autorizează efectuarea măsurilor speciale de investigație privind

colectarea de informații de la furnizorii de servicii electronice pentru aceeași perioadă; Procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, întocmit la 6 noiembrie 2024, cu anexă - purtător material de informații pe suport optic de tip DVD-R, conținând rezultatele obținute de la furnizorul de telefonie mobilă SA „Moldcell”; Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 8 noiembrie 2024, prin care se apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – colectarea informațiilor privind aplicația mobilă PSB, pentru perioada 1 ianuarie – 22 octombrie 2024, de la operatorul SA „Moldcell”. Totodată, se dispune amânarea informării persoanei supuse acestei măsuri, până la finalizarea urmăririi penale;

• Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 22 octombrie 2024, prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație: colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA „Moldcell”, privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsviazibank din Federația Rusă, precum și mandatul judecătoresc aferent acestei încheieri;

• Ordonanța din 11 decembrie 2024, emisă de procurorul delegat din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Carajeleascov, privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA „Moldcell”.

Analizând minuțios conținutul procesului-verbal, raportat la probatoriul administrat, instanța ajunge la concluzia că agentul constatator a examinat superficial această cauză și fără a efectua o investigație veritabilă, multiaspectuală și sub toate aspectele privind faptele supuse examinării.

Conform art. 425 din Codul contravențional ”(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele; (7) Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.”

În conformitate cu articolul 93 din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context și porind de la prevederile art. 425 din Codul contravențional și art. 93 din Codul de procedură penală este esențial să se facă distincție între actele procesuale și mijloacele de probă administrate în conformitate cu normele procesuale.

În speța analizată, instanța constată că încheierile judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, mandatele judecătorești de efectuare a acestor măsuri, precum și ordonanțele procurorului care dispun și apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsurile respective nu pot fi considerate mijloace de probă conform articolului 93 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Astfel, încheierea Judecătoriei Chișinău din 1 aprilie 2025 (nr. 13-7922/2024) prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție din 22 octombrie 2024 privind măsurile speciale de investigație, precum și ordonanța din 19 noiembrie 2024 și ordonanța din 11 decembrie 2024 nu reprezintă mijloace de probă direct admisibile în procesul contravențional, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și secret. Aceste acte au rolul de a reglementa modalitatea de desfășurare a investigațiilor și de a asigura respectarea procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte, sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2), care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile.

Astfel, instanța trebuie să aprecieze că, deși aceste acte pot contribui la contextul procedurii legale, ele nu îndeplinesc cerințele necesare pentru a fi considerate dovezi în cadrul procesului contravențional. Ele sunt doar acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, dar nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Cu referire la rolul probatoriu în opinia instanței în cazul efecturării măsurilor speciale de investigații urmează a fi utilizate rezultatele acestora, respectiv actele de consemnare a rezultatelor și purtărorii de informații.

Consemnarea măsurilor speciale de investigație trebuie să fie realizată prin întocmirea unui proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, care trebuie să includă datele referitoare la locul și data efectuării măsurii, ora de început și finalizare, funcția și numele persoanei care întocmește documentul, numele și statutul celor care au participat la efectuarea măsurii, precum și descrierea faptelor constatate și a acțiunilor întreprinse.

De asemenea, procesul-verbal trebuie să menționeze, atunci când este cazul, utilizarea mijloacelor tehnice precum fotografierea, filmarea, înregistrarea audio și rezultatele obținute în urma acestor măsuri. În definitiv conținutul proceseleor verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații trebuie să corespundă prevederilor art. 260 – 261 din Codul de procedură penală.

La caz, anume aceste mijloace de probă nu au fost prezentate, respectiv în absența acestora și fără să dispune de posibilitatea de a examina datele care au fost obținute instanța nu poate determina pertinența actelor procesuale enunțate supra cu obiectul cercetării.

La fel este important în opinia instanței este faptul că utilizarea actelor procesuale și rezultatelor măsurilor speciale de investigații au fost autorizate prin încheierile emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 1 aprilie 2025.

În context instanța consideră determinant faptul că de către judecătorul de instrucție s-a dispus autorizarea utilizării datelor pentru cauza contravențională RAP01433516 și nu pe cauza contravențională cu nr. atribuit MAI 06 884305, care fost intentată prin Raportul șefului al SSP a IP CENTRU, Vasile TACU din data de 8 aprilie 2025. Din conținutul Raportului rezultă că IP CENTRU a fost sesizat prin demersul INSP prin intermediul căruia s-a comunicat că la 08 aprilie 2025 a fost inițiat procesul contravențional RAP01433516. Din același raport rezultă că acest proces contravențional a fost pornit în privința ”unor persoane”.

Potrivit art. 374 alin. ($2^1$) din Codul contravențional ”procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenției.”

Respectiv, instanța stabilește că prezentul proces contravențional în privința Elenei RAILEANU a fost pornit prin Raportul din 9 aprilie 2025, adică odată cu sesizarea agentului constatator și este un proces distinct decât cel aflat spre examinare în cadrul INSP și intentat la data de 21 martie 2025, pentru care de altfel a fost autorizată utilizarea datelor măsurilor speciale de investigație.

Pentru prezenta cauză contravențională procedura legală de autorizare a datelor respective de către judecătorul de instrucție nu a fost efectuată.

Important, la caz, este de menționat și faptul că, instanței de judecată nu i-au fost prezentate nemijlocit rezultatele obținute după efectuarea măsurilor speciale de investigație, nu constată că există un impediment în anexarea actelor procesuale la materialele cauzei, însă nu le stabilește aplicabilitatea.

Subsecvent, este de relatat că, instanța apreciază că simpla existență a unei asemenea încheieri nu este de natură să acopere cerințele legale stricte privind admisibilitatea probelor, întrucât folosirea rezultatelor măsurilor speciale de investigație într-o altă procedură decât cea penală în care au fost obținute impune, potrivit art. 136 alin. (7) din Codul de procedură penală, nu doar o autorizare formală, ci și respectarea integrală a cadrului legal privind administrarea și verificarea acestor date.

Conform art. 93 alin. (4) din același cod, datele obținute prin activități speciale de investigație pot fi admise ca probe numai dacă au fost administrate și verificate prin mijloacele prevăzute expres de lege. În cauză, aceste date nu au fost analizate în mod efectiv, nefiind prezentate stenograme, rapoarte de conținut, expertize sau alte mijloace care să confirme autenticitatea și pertinența rezultatelor.

Instanța reține, că probatoriul administrat în cauza intentată în privința cet. Elena RAILEANU se bazează exclusiv pe datele provenite din cauza penală, fără a exista în procedura

contravențională o cercetare proprie, independentă, ori administrarea unor probe obținute direct și legal în această cauză.

În consecința, instanța va supune analizei și aprecierii în calitate de mijloace de probă doar procesul-verbal cu privire la contravenție.

Din examinarea minuțioasă a acestor documente, instanța constată că Elena RAILEANU, nu recunoaște fapta contravențională.

În asemenea împrejurări, instanța califică această presupusă probă ca fiind inadmisibilă, în conformitate cu art. 94 din Codul de procedură penală.

În această conjunctură, instanța constată că există dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse Elenei RAILEANU. Or, unica probă viabilă rămâne procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 560287 din 20.05.2025, care nu este susținut de alte probe, în rezultatul examinării coroborate a cărora instanța să ajungă la soluția certă priviind săvârșirea cu vinovăție de către Elenei RAILEANU a faptei contravenționale.

În cadrul procedurii de examinare, constatările agentului constatator nu au fost confirmate prin alte probe obiective, iar contravenienta a respins acuzațiile în mod constant și coerent, în fața instanței. Mai mult, organul constatator a lipsit nemotivat de la ședința de judecată, fără a aduce explicații suplimentare privind temeiurile întocmirii actului constatator.

Instanța reiterează că o mare parte a materialului probator s-a bazat pe rezultatele unor măsuri speciale de investigație efectuate în cadrul unei cauze penale distincte (nr. 2023970322), rezultatele cărora au fost transferate în prezenta procedură contravențională în temeiul unor încheieri judecătorești din 1 aprilie 2025. Cu toate acestea, rezultatele respective nu au fost prezentate și nici supuse unei verificări efective și nu au fost însoțite de procese-verbale clare, stenograme sau alte elemente care să certifice autenticitatea și relevanța lor în prezenta cauză.

Într-o altă ordine de idei instanța remarcă că agentul constatator nu a dovedit dacă Elena RAILEANU a beneficiat de surse financiare prin intermediul aplicație PSB după cum indică la capitolul fapta comisă din procesul verbal cu privire la contravenție, or la materialele cauzei lipsesc informațiile bancare corespunzătoare.

În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție.

Conform prevederilor art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie analizată exclusiv prin prisma principiului prezumției de nevinovăție, în condițiile în care dreptul contravențional, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, se încadrează în sfera noțiunii de „acuzație în materie penală” și beneficiază, prin urmare, de aceleași garanții fundamentale.

În concluzie, în cazul dedus judecății, Elena RAILEANU nu era obligată să-și probeze nevinovăția. Dimpotrivă, sarcina probei revenea agentului constatator, care, însă, nu a administrat suficiente dovezi legale și convingătoare pentru a susține învinuirea. Simpla întocmire a unui proces-verbal contravențional nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane în lipsa unui probatoriu adecvat.

În ordinea respectivă, instanţa ține cont de dispoziţiile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional potrivit cărora ”în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.” Conform art. 441 lit. a) din Codul contravențional, ”procesul contravențional trebuie încetat atunci când nu există fapta contravențională.”

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 441, art. 443, art. 445, art. 448, art. 460 - 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depusă de Elena RAILEANU.

Se anulează decizia de sancționare înserată în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 560287 din 20.05.2025 și se încetează procesul contravențional în privința Elenei RAILEANU, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător: /semnătura/ Vitalie MOROȘANU

Copia corespunde originalului
Preşedintele şedinţei, Vitalie MOROȘANU